

יג א מ"י פ"ו מהלכות
מחטות עניים הלכה ה
סמג עשין קסא:
יד ב ג מ"י פ"א מהל'
תרומות הלכה ה ופ"ו
מהלכות בית הנצחיה הלכה
טז:

בן ד' ד' מ"י פ"ט מהל'
עדות הלכה ט טוש"ע
י"ד סימן א סעיף ה
וטוש"ע ח"מ סימן לה
סעיף ח:

רבינו חננאל

[illegible]

ליקומי דעז"י

ומי בעמך ישראל גוי
אחד. ממה הם מיוחדים
מכל העמים מזה אשר
הזך אליהם עשנו
לפדונום לו לעם כמו
שכתוב אני יוצא בחזק
תנאים (שמות י"ג) מזה
אז מיוחדים של עשה זה
לשם תורה עשום (דבר
המים א' יו, כא). דברי
הכתוב. ששען כי
למורה תנאים להרחיק
את העלם מן המורה

נכון אכילה קדושה עד השחר
הפרה לתלמיך כן בדברים מ
זה נשבע פרה וזה אף
פריס ומכנין משמחת כדור
דוהן כן לנרס. תנני מרדכי
(י' א'). וירבד אדריס.
עליס נשפוחי ויול אף
שחמ אדריס שחמ הדמור
שחור ויורס על דטר דטר
(א' א'). שחון מרדכי.
קדושה ודורען נשפוחי
לסם חל לכול נשפוחי
הרבה כריס כבשו עי
חילי ודורס חומר קדושה
שחמ ופסה ומשער עי
שליס חין חספסה

הכל חייבין פרק ראשון חגיגה

ומי בעמק ישראל גוי אחד בארץ. אמרתי צדקתם שלשה מעשים
זה על זה: ישראל ושבת והקדוש ב"ה ישראל והקדוש ברוך הוא
מעשים על השבת שהוא יום מנוחה ישראל ושבת על הקדוש ב"ה
שהוא אחד הקב"ה ושבת על ישראל שהם יחידים באומות ועל זה

סמכין לומר אהה אחד בזמנה צבחה
אע"פ שאינו מדבר מעניינה דיוונה
דשבת¹² כמו חפלה ערביה ושחרית:
ומואז מנשרין מעשר עני
בשבתות. לפי קדר השם
עמוז

היה להם להפריש מעשר שני שהוא
שנה ראשונה ומעשר עני טהא בששית
ולא מזלנו מעשר עני שמי שמים
רזופים אלף תקנה תקנו זה כדי
יסמכו עליהם עניים בששית
ויקין הוא ראשי תרומה גדולה לא
ניתקן אלף יהא הכל מעשר עני אלף
שלא ראו לתקן כל קד מעשר שנים
פרש"י דהיינו ארץ סיוחן ועוד
דאמרינן בחולין (ק"ג ע:) עמון
ומואב סיוחן בסיוחן לומר על ידי
כטש סיוחן ועוד הוה לישראל
ליכנס והקשה ר"ת דאמרינן פירק
מקום שנהגו (פסחים ק"ד ע:) וסו'
שלא ארלוה לביעור יהודה ועבר
הירדן והגליל ועבר הירדן היינו ארץ
סיוחן ועוד (א) ור"ת דקדושה ראשונה
לא קדשה לעמד לצא אם כן מיפשוט
מיניה לדרבי אליעזר לא קדשה אלהה
ומיבעי לן בפ"ק דמגילה (ק"ד ע:) וסו'
ובשבוותא (ק"ד ע"ג) וסו' מאי סמירא
ליה אי קדשה אי לא קדשה (ה) ומיין
ר"ת דיש לתקן דהכא צעמון ומואב
דלא כבשו סיוחן ועוד ולא נתקדשו כלל
בקדושה ארץ ועוד מתקן דלא קדשה
עבר הירדן רק לעמון סיוחן ממש אל
מה שכתב צעמון לא נתקדשה אלא

דרך שמות אפילו בחד נמי. וכי
חימא דלא היה מועד לשטות

רק לאתו דבר וציעין תלתא כדי להחזיקו כשטות לכל מיני כמו גמל שור וחמור וגמל נעשה מועד לכל (א) דהכא לא דמי דהכא כיון שהוא שטות דהכא ודאי יש להחזיקו בחזק שטות לכל דבר כדכונן צ"ק דתורות^ט אומר סימני שטות היאם צליה והלן צצית הקצרות והמקרק כסותו (ו) והוא מאחד מה שנותנים לו אימר הוא אימר כולן כן דלא כן אומר אמי הווא צליה יומדי אימר וגדרפס אחדים והלן צצית הקצרות^ז לשדים והמקרק כסותו אימר בעל מחשבת מאחד מה שנותנים לו קויקוס^ח רבי יוחנן אמר פאילו אחת מהן אמר ר' אבין מתסבדל כר' יוחנן צצית ממואד מה שנותן לו דפאילו שטות כשטותים אימי מאחד מה שנותנים לו קויקוס^ט אין זו אחת מכל אלו: **כיון** דעבדיהו פבוליה נעשה כמי שגנב ברי. ומחד בשלש זימנא לא איחזקו דתלין בך דקאמר הש"ס אימא בעל מחשבת או אימי: ואצ"ל החכמה: ואו

[illegible]

וְאָף הוּא. ¹² רַבִּי אֲלֶעזֶר בֶּן עֲזַרְיָה: לְעִתִּימָה: שׁוּרֹת הַמַּעֲמָה:
¹³ פּוֹסְלִין וּמִשְׁבִּירִין. שִׁיךְ לֹמֵד לַעֲשׂוֹת פְּסוּל עֲדוּת וּפְסוּל כְּהוּנָה: (ג) בּוֹזֵץ
 אֶל אֶחָד אֲמָר. אִין לָךְ מַצְגִי הַמַּחֲלֹקֶת מִצֵּא רִאשִׁי מִמּוֹרֶת אֱלֹהִי
 אֲמָר אֵלֶּה מִמּוֹרֶת אֱלֹהֵינוּ: פְּרָגֵם אֶחָד אֲמָר. אִין לָךְ מִצֵּא רִאשִׁי

מדברי נביא הבא לחלוק על משה רבינו: עשה אויזי באפרסכת. מאחר שכולן לכן לשמים עשה אויזי שומעת ולמוד ודע דברי קבלה וכשתדע בהבין אי זו יכשר קצת ענין הכלל כמותו. אפרסכת טירמיו"ל שעל הריחים: מה מספר זה. כשנענין אותו כמות

הוא מתקרו יסור חף זה כן תתנו
לומר נטועים כנטיעה שדרכה לפרות
ולרבות: ולימרו ליה בהריא. מיד
למה חקקנו לומר תלמידך אנו:
נבנו וגמרו. והתקנו שיהי ישראל
הדרין בעבר הירקן צמה שכבו
מסיון¹⁰ ועוג ארץ עמון ומואב:
מעשרין. עכשו מעשר עני בשביעית
שכן היו וזרעין בשביעית כדלמינן
לקמן שלח קידוש¹¹ עולי גולה
כקדוש הארץ: פשוט ידן וקב¹²
עינין. וקדשה צניינו שדך עטרה
לאותו דורש והלא מימות אנשי כנסת
הגדולה הימה תקנה¹³ וי¹⁴: אף תחשוש
למנינכם. אל יהי לכם שום חשש
וגמגום צמה שמנייתם¹⁵ ותיקנתם
שהרי הסמכתם להלכה: כך מקובלני.
שקדושה ראשונה שקדושה ידועה
לשעתה לא קדשה לעמיד לנא חבל
הזאת שיהי תהאנה לנחלה חסידים

קִיְשָׁה עָלֶיהָ מִקְדָּשָׁה לְעֵשֶׂה רַחֲמֵי
צִדְקוֹתָ (דָּן 35) רָאשֵׁיהֶם
וְשֵׁנֶיהֶם יֵשׁ לָקֵן שְׁלִישִׁית אֵין לָקֵן לְפִיכָּ
בְּשָׂר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֵין וְרֵעִיהָ בְּשִׁפְעִית
אֵזֶל עֲמֹון וּמוֹאָב הַיְטִיחוּ מִלְקָדְשָׁן כְּדִי
שִׁסְמְכוּ עֲלֵיהֶן עֵינִים בְּשִׁפְעִית
נִלְקָט שִׁכְחָה וְפֹאֵה וְצִמְעֶשֶׁר עֵינִי
לִכְךָ חֲקִינוּ לָקֵן שִׁיחָה מִעֲשֵׂרֵין מִעֶשֶׂר
עֵינִי וּבְרָצוֹת הַחֲכָמִים הֵיטֵב לִהְיוֹת
עֲלֵיהֶן אִזָּה מִעֶשֶׂר שִׁירָה לְפִי שֹׁאֵקֵן
חִיפִין מִן הַתּוֹרָה: אִיחֹוה שׁוֹמֵה.
הָאִמּוֹר כָּל מָקוֹם שִׁפְטוֹר מִן הַמִּנְחָה
וּמֵן הַעֹנֶשׂ וְאֵין קִינֹו קִינֹו וְאֵין
מִמְכּוֹר מִמְכּוֹר: וְהָיָן בְּבֵית הַקְּבֻרֹות.
צִלְיָה: רַחֲמֵי דָק עֵבִיר דָּוָר דָּרָךְ
לִיחָה. וְאֵפִלֹו הִכִּי לֹא מִתְחַקֵּין
לִיחָה בְּחֹדֶל דִּיחֹוֹלָה יִחִידִי צִלְיָה
אִמּוֹר גִּנְדְּרִיסָם אֲחֵדִיהָ אֵין שִׁמְעִי
חֹולִי הָאִחֹו מִתְחַן לִדְלָגָה וְלִי נִרְאֵה
שִׁנְחֻמָּם גִּפּוֹף וְיוֹאֵל לְמִקּוֹם הָאִחִיר:
שִׁתְּשֶׁרָה עֲלֵיו רוּחַ טוֹבָאָה. רוּחַ
שְׁדִים שִׁסְיִיעוּהוּ לִהְיוֹת מִשְׁכָּף:
כְּמִי

הה היוצא יחידי בלילה
ממקרק את כסותו איתמר רב הונא אמר עד שיהו
ן אמר "אפי' באחת מהן היכי דמי אי דעביד להו דרך
אי דלא עביד להו דרך שמות אפילו כולוהו נמי לא
דרך שמות והלן בבית הקברות איתור כדי שתשרה עליו
בד היוצא יחידי בלילה איתור וגדריפס אחדיה והמקרק
מחשבות הוא כיון דעבידיהו לכולהו הוה בלהו"

במי

הַתְּהוֹת וַיִּצְוֵנִים (6) בְּתֵי אֱלֹהִים (וכֵּן בְּתוֹסֵפֹת): [3] הַעֲרֹן [בְּעַר אֲרֻסִּים] [2] בְּתֵי אֱלֹהִים. עַיִן חֶשֶׁק שִׁלְמֵה אֲדָמָה הַשְׁבִּיעַ חִיָּה ח' בְּרֹחַ חֲלֹכֶה לִמְשֶׁה מִלִּפְנֵי הַלֵּל. מִקְרָאֹת (נֶדֶר) מִיָּן א' (לַיְלִי), אֲלֻמֶּשׁ בְּרֹחַ הַתְּהוֹת מִשְׁפַּע הַדְּרֹסִים מִשְׁפַּע הַזֶּה: [1] בְּתֵי אֱלֹהִים מִשְׁכְּנֵיכֵי וַיִּצְוֵנִי וְהָרַבִּי: [4] וְהָרַבִּי לֹשֶׁן שִׁיר דָּאֵס מִסְמַח נֶדֶר קָמַר לֵאמֹר הָרַב אֲלֵי, וְכֵן שִׁכְתֹּב הַחֲסִים בְּיִבְחַט טו עֲזֵי דִיה עֲמֹן. וְכֵּן מִכְּיָא לִיתֵּא לֵל מִן יִמֵּה טַעַם וְכֵר' עַד עֲנִיִּים בִּשְׁמִי בְּמִגְלֵי יֵשׁ עֲזֵי דִיה וְרֵא, כְּמִסְחֹר פֶּדֶם מִן: [1] בְּתֵי אֱלֹהִים אֲבִיבִית, אֲבִיבִית וְעִינֵי טוֹרֵא: [1] בְּתֵי אֱלֹהִים וְכֵּן כֵּן (דִּקְס'): עֵינִי הָרַב הִבִּיחַ אֹת, ב' וְלִכְתוּבֵי מִסְמַח: [5] בְּתֵי יִסְחֹר עֲנֵי מִסְחָר: [1] בְּתֵי קִדְּשֵׁנִי עֲזֵי גִלְהֵה קִדְּשֵׁנִי (דִּקְס'): (דִּקְס'): בְּתֵי אֱלֹהִים בְּרִישִׁי טַעַם כִּהּוֹן וְרֵא אֲרֻסֵּהוּ. עֲזֵי יִבְחַמֵּט מִסְמַח (דִּקְס'): (ג') עַיִן חֶשֶׁק אִישׁ יִדִּים טו סָקִט: [1] קִדְּשֵׁנִי לִשְׁמִי (צִיָּל) (גִּלְהֵה) (גִּלְהֵה) מִחֲשָׁבֶה, מִשְׁפַּע טַעַם (גִּלְהֵה): [1] עֵינִי קִדְּשֵׁנִי לִשְׁמִי (ג') נֶדֶרֶץ

גו להחזיר קדושה כדי שיהא מותר לחרוץ ולזרוע שם בשמיים שאין נהגה בחולות לארץ וימלא הארץ אשר ירשו אבותינו ירושה ראשונה ושמעו יש להם שבעה ירושה ראשונה ונקראו בהן בשמיים שיתמכו עליהן עמים לשכור עמלן לחרוץ ולקצור ועוד ליתול לקט שבעה ושיא

מסורת הש"ס
עם הוספות

(ב) [אָטוּם דר״ג פֿינף
[מוספּטאָן שטאַט פּאַק 1]
(ג) [מוספּטאָן דף 8א.]
(ד) מרילאַנד פֿ' דאָ פּענ-
(ה) [מוספּטאָן ייִדיש פֿ' 3
ע"ש ייִדיש פֿ' 2 מ"ג]
(ו) יבֿנאָט נ"ו. (1) מוֹלֵן
(ז. ו.) 1. מוֹנֵי. (2) [מבֿטוּ יו.
שטאַטט. 2. זאָמס פֿ' קו:
מוֹלֵן. 3. ממוֹרע. 4. ערֿכֿ
לכ: (5) [מוספּטאָן
היִמנאָט פֿ' 5]. (ט) עיִן
יבֿמחֿט טו. 2. ובחז"א ייִדיש
סימֿן ט סקוֹר וסקיִת,
(י) הלכֿא א.

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות מהר"ב
רנשבורג

[illegible]

תורה אור השלם

(א) וְכִי בַעֲמֻד יִשְׂרָאֵל
נָתַן אֶתְּךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
תִּקְחַת הָאֱלֹהִים לְפָדוֹת
לֹא עִם לְשׁוֹם לָךְ שֵׁם
נִדְּלוֹת וְנִרְאוֹת לְנִרְשׁ
מִפְּנֵי עַמֻּד אֲשֶׁר פָּדִיתָ
מִמְצָרִים נוֹסִים:

(ב) דְּבָרֵי חֻקִּים
פְּרֻבְּנוֹת וּבְמִשְׁמֹרוֹת
נְטוּעִים בְּעַל אֲסֹפֹת
נִתְּנוּ מִרְעָה אֶחָד:
[קִלְחָה ז', יא]
(ג) וַיִּדְבֹּר אֱלֹהִים אֶת כָּל
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאַמֹּר:
[שְׁמוֹת ב', א]
(ד) מִדֹּד יִי לִירְאֵיו וּבְרִיתוֹ
לְעוֹדֵעֵם: [תְּהִלָּה ב', יד]

דס **מארכפסת** (גליון):
 (סופר): [7] כלומר דבר
 ר"ש בידים שם שכתב
מעמא אמרי קמברי
 יגלה י ע"א ד"ה דמ"ע,
 "יעת וצ"י חוס' הר"ם,
 "הוא שכי"ה חזון (הר"ם),
 ללאן שייך הדבר" "מה
 [כ] צ"ל **שינופיות**
 [מ] בע"י הגירסא **בול"י**
 [פ] הוא נמי חולי של
 נגי:

עליהן עניים לטוב לטמ
 שם ירושה אלל ירושה
 מעשר עלי (ובמות שם).